

رابطه راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی با بروز اضطراب مرگ در دوران همه‌گیری کرونا در دانشجویان

شهناز آریان مهر^۱، پریسا پیوندی^۲، ملکه مشهدی فراهانی^۳

چکیده

هدف از پژوهش حاضر، تعیین رابطه راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی با اضطراب مرگ در دوران پاندمی کووید-۱۹ در دانشجویان بود. روش تحقیق از نوع همبستگی و جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی کرج در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بود. نمونه پژوهش با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و حجم نمونه با استفاده از فرمول فیدل و تاباچنیک ۲۹۰ نفر محاسبه گردید. که با توجه به احتمال حذف برخی از آزمودنی‌ها به دلیل پیش‌پرداخت تعداد ۳۲۰ پرسشنامه توزیع و بعد از پیش‌پرداخت تعداد ۲۰ نمونه حذف و در نهایت ۳۰۰ آزمودنی مورد بررسی قرار گرفتند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات در این پژوهش شامل سه پرسشنامه راهبردهای مقابله‌ای لازاروس و فولکمن (۱۹۸۵)، سبک‌های دفاعی اندروز و همکاران (۱۹۹۳) و پرسشنامه اضطراب مرگ تمپلر (۱۹۷۰) بود. فرضیات تحقیق با استفاده از آزمون همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون مورد بررسی قرار گرفتند. بررسی نتایج همبستگی نشان داد بین سبک مقابله‌ای مسئله مدار و مکانیزم های دفاعی رشد یافته با اضطراب مرگ دانشجویان همبستگی منفی و بین سبک مقابله‌ای هیجان مدار و مکانیزم های دفاعی رشد نیافته با اضطراب مرگ دانشجویان همبستگی مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($p < 0/01$). نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد ۳۹ درصد تغییرات اضطراب مرگ دانشجویان توسط راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی تبیین گردید و با توجه به نتایج ماتریس ضرایب رگرسیونی بین اضطراب مرگ با راهبردهای مسئله محور و مکانیزم های دفاعی رشد یافته با بتای منفی و ضرایب (-۰/۲۱۶) و (-۰/۲۵۵) و با راهبردهای هیجان محور با بتای مثبت و ضریب (۰/۴۶۷) رابطه وجود داشت ($p < 0/01$). این یافته‌ها اهمیت توجه به راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی در کاهش اضطراب مرگ را در شرایط بحرانی نظیر پاندمی کرونا تأکید می‌کنند و می‌توانند به طراحی مداخلات روان‌شناختی برای دانشجویان کمک کنند.

واژگان کلیدی: اضطراب مرگ، سبک‌های دفاعی، راهبردهای مقابله‌ای

^۱ کارشناسی ارشد روانشناسی شخصیت، گروه روانشناسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

^۲ استادیار، گروه روانشناسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران (نویسنده مسئول)

^۳ استادیار، گروه روانشناسی عمومی و بالینی علوم تحقیقات استان البرز، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران

مقدمه

بیماری های عفونی (یعنی بیماری های همه گیر مانند آبله، ایدز، آنفولانزا و ابولا) برگرفته از عوامل ناشناخته ای هستند که باعث بروز پیامدها و عوارض بسیار قابل توجهی برای بشریت شده و هستند (اوزگوگ^۱ و همکاران، ۲۰۲۴). در این راستا یکی از بیماری هایی که در قرن حاضر شیوع پیدا کرده و همچنان ادامه دارد، بیماری کووید-۱۹^۲ می باشد. کووید-۱۹ یک بیماری حاد تنفسی^۳ است که در ارتباط نزدیک با کرونا ویروس سارس است. علائم اولیه کووید-۱۹ شامل تب، دردهای عضلانی و خستگی می باشد (شینگینمورا^۴ و همکاران، ۲۰۲۰). این ویروس به دلیل قدرت سرایت بسیار بالا به سرعت در کل جهان انتشار پیدا کرد و تقریباً طی زمانی اندک (کمتر از چهار ماه) تمامی کشورهای جهان را آلوده نمود. بر اساس آمار جهانی نرخ ۳/۴ درصدی مرگ برای این بیماری گزارش شده است (زانگریلو^۵ و همکاران، ۲۰۲۰). همچنین در ایران نیز تا اول آبان ماه ۱۳۹۹ مجموع بیماران کرونایی در کشور ۵۱۶ هزار و ۸۹۳ نفر گزارش شده است (وزارت بهداشت ایران، ۱۳۹۹). این بیماری ترس و نگرانی زیادی برای انسان ها در کلیه جوامع به وجود آورده است به طوری که نظرسنجی موسسه آنگوارید^۶ در کانادا نشان داد که بیش از ۶/۲ میلیون نفر از این بیماری نگران بودند. درحالی که در زمان نظرسنجی تنها چهار بیمار کانادایی شناسایی شده بود (موسسه آنگوارید، ۲۰۲۰). ازجمله مسائلی که به عنوان تهدیدی علیه نگرش دانشجویان به زندگی در بحران کرونا محسوب می شود، مقوله اضطراب مرگ است. اضطراب واکنشی است در برابر خطری نامعلوم، درونی، مبهم و منشأ آن ناخودآگاه و غیرقابل مهار است و عوامل متعددی آن را ایجاد می کنند (لی، جاب، ماتیس و گیسون^۷، ۲۰۲۰). در این میان انواع خاصی از اضطراب بر اساس منشأ آن شناخته و نام گذاری شده اند که اضطراب مرگ یکی از مهم ترین آن ها است. کاروالهو^۸ (۲۰۱۷) اضطراب مرگ را افکار، ترس ها و هیجانات مرتبط به واقعه پایانی زندگی و فراتر از حالت عادی زندگی می دانند. واتر^۹ (۲۰۱۷) اضطراب مرگ را ترس آگاهانه و ناخودآگاه از مرگ یا مردن می دانند. اضطراب مرگ مفهومی پیچیده است که به سادگی قابل توضیح نیست و به طور کلی شامل مفاهیم ترس از مرگ خود و دیگران است (جهانگیری، ۱۳۹۶). اضطراب مرگ شامل پیش بینی مرگ خود ترس از فرآیند مرگ و مردن در مورد افراد مهم زندگی است (زاهدبابلان و برقی، ۱۳۹۶). اضطراب مرگ به عنوان یک ترس غیرعادی و بزرگ از مرگ همواره با احساساتی از وحشت از مرگ یا دلهره هنگام فکر به فرایند مردن یا چیزهایی که پس از مرگ رخ می دهند، تعریف می شود (لوپز-پریز، پینو-جاست و کامپوس^{۱۰}، ۲۰۲۰). اضطراب مرگ تهدید قابل ملاحظه ای برای بهزیستی روانی می تواند به شمار رود. این امر به ویژه در افراد جوان تر واقعیت بیشتری می تواند داشته باشد. چراکه ترس از مرگ در این گروه بسیار قوی تر از بزرگسالان است (ارسلان، ییلدیریم و آی تک^{۱۱}، ۲۰۲۲). جوانان در مقایسه با بزرگسالان با توجه به پیش بینی های مبهمی که در خصوص مرگ دارند واکنش های شدیدتری در مقایسه با بزرگسالان نشان می دهند (توزر، کیرکا و اوزورن^{۱۲}، ۲۰۲۰). همچنین مطالعات نشان داده است که دختران دانشجو نسبت به پسران دانشجو نمرات بیشتری در تست های اضطراب مرگ کسب می کنند (چئونگ، ها، تان و لاو^{۱۳}، ۲۰۲۰). دختران احتمالاً احساس های آزاردهنده مربوط به مرگ و میر را بیشتر می پذیرند و پسران بیشتر از آن اجتناب می کنند؛ توجیهی که با بیانگری هیجانی بیشتر دختران در طول عمر هماهنگ است (فیتری، آسیه

¹ Özgüç

² - COVID-19

³ - Severe Acute Respiratory Syndrome

⁴ - Shigemura

⁵ - Zangrillo

⁶ - Angus Reid Institute

⁷ - Lee, Jobe, Mathis & Gibbons

⁸ - Carvalho

⁹ - Watter

¹⁰ - López-Pérez, Pino-Juste & Campos

¹¹ - Arslan, Yıldırım & Aytaç

¹² - Tüzer, Kırca & Özveren

¹³ - Cheong, Ha, Tan & Low

و تکوین^۱، ۲۰۲۰). امامی راد و امیری (۱۳۹۷) نشان دادند راهبردهای مقابله و منبع کنترل نقش مهمی در اضطراب مرگ سالمندان دارند. طالبی و منیرپور (۱۳۹۴) نشان دادند خرده مقیاس‌های مکانیزم‌های دفاعی رشد یافته، مکانیزم‌های دفاعی رشد نیافته و مکانیزم‌های دفاعی نوروپیک پیش‌بینی کننده‌های اضطراب مرگ در بین دانشجویان هستند. بنابراین، به نظر می‌رسد مکانیزم‌های دفاعی افراد سهم بسزایی را در پیش‌بینی اضطراب مرگ آنان ایفا می‌نماید.

مکانیسم‌های دفاعی فرایندهایی دانسته می‌شود که بین واکنش افراد به تعارضات هیجانی و منابع تنیدگی زای بیرونی واسطه می‌شوند. درواقع مکانیسم‌های دفاعی تکانه‌های انگیزشی و نیازها را تنظیم می‌کنند و هدف آن‌ها حفظ احساس امنیت روانی به وسیله‌ی ایجاد تحریف شناختی و محدود کردن تجارب هشیار هیجان‌های منفی است (اوکولی^۲ و همکاران، ۲۰۲۴). فروید^۳ (۱۹۷۶) مکانیسم‌های دفاعی را به عنوان کارکردهای ذهنی تعریف می‌کند که از افراد در برابر اضطراب زیاد ناشی از رویدادهای استرس‌زای بیرونی و حالت‌های مخرب درونی محافظت می‌کند بر اساس طبقه‌بندی وایلنت^۴ (۲۰۰۰) در مورد مکانیسم‌های دفاعی، ۲۰ مکانیسم را به سه سبک دفاعی تقسیم کرده‌اند. مکانیسم‌های دفاعی رشد یافته شیوه‌های مواجهه انطباقی، بهنجار و کارآمد محسوب می‌شوند درحالی‌که مکانیسم‌های دفاعی روان آزرده و رشد نیافته، شیوه‌های مواجهه‌ای غیر انطباقی و ناکارآمد هستند. پژوهش زارعی و حقایق (۱۳۹۵) نشان داد که بین ابعاد مکانیسم دفاعی با ابعاد بهزیستی ذهنی رابطه‌ی معناداری وجود دارد. افرادی که از سلامت روانی پایینی برخوردارند، نسبت به آن‌هایی که از سلامت روانی بالایی برخوردارند از مکانیسم دفاعی رشد نیافته و روان آزرده بیشتری استفاده می‌کنند (حقیقی و همکاران، ۱۳۹۸)؛ همچنین نتایج پژوهش (وصالی، لاجینی، افشانی و محدودی زمان، ۱۳۹۹) حاکی از این نکته است که بین سبک‌های دفاعی و اضطراب مرگ رابطه‌ی معنی‌داری وجود دارد؛ به عبارتی سبک دفاعی رشد نیافته با اضطراب مرگ رابطه مثبت و هم‌جهت دارد، بدین معنی که با به کارگیری سبک‌های دفاعی رشد نیافته میزان اضطراب مرگ افزایش و سبک‌های دفاعی رشد یافته اضطراب مرگ کاهش می‌یابد. احمدی و صفایی راد (۱۴۰۲) نشان دادند که هرچه میزان اضطراب مرگ بالا رود، بیشتر از سبک هیجان محور و هر چه این میزان پایین تر آید، از سبک مسئله مدار استفاده می‌کنند مروری بر ادبیات پژوهشی نشان می‌دهد که چندین عامل مؤثر در اضطراب مرگ همچون انسجام من، باورهای مذهبی، همدلی، منبع کنترل و راهبردهای مقابله‌ای^۵ در پژوهش‌های مختلف بررسی شده است (هاشمی رزینی، باحشمت جویباری و رامشینی، ۱۳۹۶). از این بین، راهبردهای مقابله‌ای اشاره به روش‌هایی دارد که اشخاص در آن به بهره‌گیری از منابع سازگاری و راهکارهای مراقبتی، از خود در برابر تأثیرات منفی استرس محافظت می‌کنند (شائو، یانگ، زانگ، دئو و لی^۶، ۲۰۱۹).

راهبردهای مقابله‌ای شامل افکار، احساسات، شیوه‌ها و اعمالی است که در موقعیت‌های مختلف فراخوانده می‌شود تا از فشارهای روانی بکاهد (فردریکسون، ۲۰۰۷؛ نقل از تقوایی نیا، ۱۳۹۷). فولکمن و لازاروس^۷ (۱۹۸۴) مقابله را تلاش‌های شناختی و رفتاری فعال فرد می‌دانند که برای اداره کردن خواسته‌های (درونی و بیرونی) طاقت‌فرسای فرد یا خواسته‌هایی به کار می‌رود که فراتر از منابع فرد ارزیابی می‌شود؛ به عبارتی پاسخ‌های مقابله‌ای کوشش‌های فرد برای بازگرداندن تعادل یا حذف اغتشاش است و پیامد آن حل مسئله، تطبیق با مشکل یا فقدان دستیابی به یک‌راه حل است. سبک‌های مقابله‌ای به صورت‌های گوناگون طبقه‌بندی شده است، از جمله سبک‌های مقابله‌ای مسئله مدار^۸، هیجان مدار^۹ و اجتنابی^{۱۰}. سبک‌های مقابله‌ای مسئله مدار و هیجان مدار به ترتیب شیوه‌هایی هستند که بر اساس آن فرد اعمالی را برای کاستن از تنیدگی یا از بین بردن آن انجام می‌دهد

1 - Fitri, Asih & Takwin

2 - Okoli

3 - Freud

4 - Vaillant

5 - Coping strategies

6 - Shao, Yang, Zhang, Du & Lei

7 - Folkman & Lazarus

8 - Problem-oriented coping style

9 - Excitement-oriented coping style

10 - Avoidance coping style

یا به خود متمرکز می‌شود و همه تلاش خود را متوجه کاهش احساسات ناخوشایند خویش می‌کند. به کار بردن سبک‌های مقابله‌ای اجتنابی مستلزم فعالیت‌ها و تغییرات شناختی باهدف اجتناب از موقعیت تنیدگی‌زا است (آزادی، اکبری بلوطبنگان، واعظ فر و رحیمی، ۱۳۹۳). گفته می‌شود افراد باکیفیت و رضایت زندگی بالا از راهبرد مسئله مدار استفاده می‌کنند، در نتیجه توانایی بیشتری در مهار فشار روانی دارند، اما توانایی کنترل و مهار فشار روانی در افراد به علت شکست در استفاده درست از راهبرد مسئله مدار، احساس فقدان کنترل زندگی و پریشانی بیش از حد؛ آسیب ایجاد می‌کند؛ بدیهی است که شناسایی ساختار مقابله‌ای افراد خصوصاً در شرایط پاندمی برای درک چگونگی تأثیر استرس بر سلامت و عملکرد انسان ضروری است. چراکه با توجه به خصوصیت بیماری‌زایی ویروس کرونا، سرعت انتشار و همچنین درصد مرگ‌ومیر ناشی از آن ممکن است این بیماری وضعیت بهداشت سلامت روان افراد در سطوح مختلف جامعه در معرض مخاطره قرارداد (بائو، سان، مینگ، شی و لو، ۲۰۲۰).

در دوران همه‌گیری کرونا، بسیاری از افراد به‌ویژه دانشجویان با چالش‌های روانی و اضطراب‌های ناشی از این بحران مواجه شدند. این شرایط منجر به افزایش نگرانی‌ها درباره مرگ و از دست دادن شد و اضطراب مرگ به یکی از مسائلی تبدیل شد که در میان دانشجویان به شدت احساس می‌شد. راهبردهای مقابله‌ای به‌عنوان شیوه‌هایی برای مدیریت استرس و چالش‌ها شناخته می‌شوند و می‌توانند به افراد کمک کنند تا با شرایط دشوار به نحو بهتری کنار بیایند. از سوی دیگر، سبک‌های دفاعی به شیوه‌های ناخودآگاه و خودکار افراد در برابر تهدیدات روانی اشاره دارند. این متغیرها به‌عنوان عوامل مهمی در مدیریت اضطراب مرگ در شرایط بحرانی مانند پاندمی کرونا شناسایی شده‌اند. یافته‌های این پژوهش می‌تواند به ما در درک بهتر نحوه تأثیر این متغیرها بر اضطراب مرگ کمک کند. به‌طور خاص، شناسایی راهبردهای مقابله‌ای مؤثر و سبک‌های دفاعی سالم می‌تواند به کاهش احساس اضطراب و بهبود سلامت روان دانشجویان در این دوران بحرانی منجر شود. این نتایج می‌توانند راهگشای مداخلات روان‌شناختی و حمایتی برای دانشجویان باشند. با این حال، پژوهش حاضر با خلأهایی نیز مواجه است. یکی از این خلأها عدم بررسی تأثیر عوامل جمعیت شناختی و فرهنگی بر این متغیرهاست. عوامل مانند سن، جنسیت، وضعیت اقتصادی و اجتماعی می‌توانند نقش مهمی در نحوه واکنش افراد به اضطراب مرگ و انتخاب راهبردهای مقابله‌ای ایفا کنند. بنابراین، پژوهش‌های آینده با تمرکز بر این ابعاد می‌توانند درک بهتری از تأثیرات متغیرهای مختلف بر اضطراب مرگ و راهبردهای مقابله‌ای در شرایط بحرانی ارائه دهند و به بهبود روش‌های حمایت از دانشجویان در این زمینه کمک کنند. این امر می‌تواند به کاهش اضطراب مرگ و بهبود کیفیت زندگی در دوران بحران‌های مشابه منجر شود. همان‌طور که گفته شد باوجود تحقیقات گسترده متخصصان سلامت و با توجه به تأثیرات انکارناپذیر حاصل از بیماری کووید-۱۹ بر سلامت روان و وجود واکنش‌های منحصر به فرد افراد در مواجهه با این شرایط تنش‌زا از طریق راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی متفاوت؛ در مورد رابطه اضطراب مرگ با دو مؤلفه نامبرده شده در شرایط حاضر تحقیقی یافت نشد در صورتی که بررسی این موضوع می‌تواند اطلاعات متناسبی را با در نظر گرفتن تفاوت افراد، نمایان کند. بنابراین این پژوهش به دنبال پاسخ به این سؤال است که آیا بین راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی با اضطراب مرگ در دانشجویان در دوران پاندمی کووید-۱۹ رابطه وجود دارد؟

روش

این پژوهش از لحاظ طبقه‌بندی بر مبنای هدف و از نظر نوع پژوهش کاربردی، از لحاظ شیوه جمع‌آوری داده‌ها از نوع پژوهش‌های توصیفی (غیرآزمایشی) و از لحاظ اینکه به بررسی رابطه متغیرها می‌پردازد از نوع پژوهش‌های همبستگی است. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمام دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی کرج در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بود. به‌منظور برآورد حجم نمونه از فرمول پیشنهادی تاباچنیک و فیدل (۲۰۰۷) استفاده شد. بر اساس فرمول پیشنهادی آنان، حداقل حجم نمونه در مطالعات همبستگی از فرمول $N \geq 50 + 8M$ محاسبه شد. در این فرمول N حجم نمونه و M تعداد متغیرهای مستقل است. بر این اساس با توجه به فرمول پلنت حجم نمونه ۲۹۰ نفر بود که به‌صورت در دسترس از بین دانشجویان انتخاب شد.

ابزارهای پژوهش:

¹ - Bao, Sun, Meng, Shi & Lu

الف) پرسشنامه راهبردهای مقابله‌ای: پرسشنامه سبک‌های مقابله‌ای توسط لازاروس و فولکمن (۱۹۸۵) ساخته شده است. این پرسشنامه یک آزمون ۶۶ ماده‌ای است که دامنه وسیعی از افکار و اعمالی که افراد هنگام مواجهه با شرایط فشارزای درونی یا بیرونی به کار می‌برند را مورد ارزیابی قرار می‌دهد. این آزمون دارای ۸ خرده مقیاس می‌باشد. در این پرسشنامه خرده مقیاس‌های (مقابله مستقیم، فاصله گرفتن، طلب حمایت اجتماعی، گریز اجتناب) باهم تحت عنوان سبک‌های مقابله‌ای هیجان مدار و خرده مقیاس‌های (خودکنترلی، حل مسئله برنامه‌ریزی شده، ارزیابی مجدد مثبت، پذیرش مسئولیت) باهم تحت عنوان سبک مقابله‌ای مسئله‌دار هستند. مقابله مستقیم دارای ۶ عبارت (۶-۷-۱۷-۲۸-۳۴-۴۶)، فاصله گرفتن دارای ۶ عبارت (۱۲-۱۳-۱۵-۲۱-۴۱-۴۴)، خودکنترلی دارای ۷ عبارت (۱۰-۱۴-۳۵-۴۳-۵۴-۶۲-۶۳)، طلب حمایت اجتماعی دارای ۶ عبارت (۸، ۱۸، ۲۲، ۳۱، ۴۲، ۴۵)، پذیرش مسئولیت دارای ۴ عبارت (۵۱، ۵۲، ۵۹، ۶۰)، گریز-اجتناب دارای ۸ عبارت (۱۱، ۱۶، ۳۳، ۴۰، ۴۷، ۵۰، ۵۸، ۵۹)، حل مسئله برنامه‌ریزی شده دارای ۶ عبارت (۱، ۲۶، ۳۹، ۴۸، ۴۹، ۵۲) و ارزیابی مجدد مثبت دارای ۷ ماده (۲۰، ۲۳، ۳۰، ۳۶، ۳۸، ۵۶، ۶۰) می‌باشد. نمره‌گذاری بر اساس یک مقیاس لیکرت ۴ گزینه‌ای نمره‌گذاری می‌شود. مقیاس لیکرتی دربرگیرنده عبارات اصلاً استفاده نکردم (۰)، بعضی اوقات استفاده کرده‌ام (۱)، غالباً استفاده می‌کنم (۲) و به میزان زیادی استفاده می‌کنم (۳) می‌باشد. بیشترین مقدار نمره در هر مؤلفه نشانگر غالب بودن آن سبک مقابله‌ای در فرد است. در مجموع نمرات بین ۰ تا ۱۹۸۱ خواهد بود. ۱۶ سؤال انحرافی است و ۵۰ سؤال دیگر شیوه مقابله فرد مورد ارزیابی قرار می‌دهد. لازاروس (۱۹۹۳) ثبت درونی راهبردهای مسئله مدار را ۰/۶۶ و راهبردهای هیجان مدار را ۰/۷۹ گزارش کرده است. در پژوهش رستمی (۱۳۹۱) آلفای کرونباخ کلی آزمون ۰/۸۷ به دست آمد. این پرسشنامه در ایران هنجاریابی شده است و نمونه‌های متشکل از ۷۵۱ زوج میان سال آزمون شد و ضریب آلفای کرونباخ مقابله مستقیم، ۰/۷۰؛ فاصله گرفتن، ۰/۶۱؛ خودکنترلی، ۰/۷۱؛ طلب حمایت اجتماعی، ۰/۷۶؛ پذیرش مسئولیت، ۰/۶۶؛ گریز-اجتناب، ۰/۷۲؛ حل مسئله برنامه‌ریزی شده، ۰/۶۷؛ و ارزیابی مجدد مثبت، ۰/۷۹ گزارش شد (بروکی میلان، ۱۳۹۳).

ب) پرسشنامه سبک‌های دفاعی: این پرسشنامه بر اساس الگوی سلسله مراتبی دفاع‌ها توسط اندروز و همکاران در سال ۱۹۹۳ تدوین گردید که شامل ۴۰ سؤال در مقیاس ۹ درجه‌ای لیکرت (از کاملاً موافقم تا کاملاً مخالفم) است و ۲۰ مکانیزم دفاعی را در سه سطح رشد یافته، روان آزاده و رشد نیافته مورد ارزیابی قرار می‌دهد. مقیاس نمره‌گذاری به صورت لیکرت می‌باشد که فرد به هر سؤال میزان موافقت خود را در یک مقیاس ۹ درجه‌ای اعلام می‌کند. فرد در هر یک از مکانیزم‌های دفاعی نمره‌ای بین ۲ تا ۱۸ به دست می‌آورد، در هر کدام از مکانیزم‌های دفاعی که نمره فرد از ۱۰ بیشتر شود، به معنی استفاده فرد از آن مکانیزم است و در سبک‌های کلی میانگین نمرات فرد در هر سبک مشخص شده و با نمره میانگین فرد در سبک‌های دیگر مقایسه می‌شود. فرد دارای سبک دفاعی است که بیشترین میانگین را داشته باشد. این پرسشنامه در کشورهایی چون ژاپن، فرانسه، برزیل، پرتغال و ایران مورد ارزیابی قرار گرفته است. نتایج مطالعات در ژاپن نشان داد که این ابزار دارای روایی هم‌زمان با پرسشنامه شخصی مادزلی است. در فرانسه و برزیل و پرتغال نیز مشخص شد که این پرسشنامه ابزار مفید و سودمندی به شمار رفته و از روایی و اعتبار مطلوبی برخوردار است (بلایا و همکاران ۲۰۰۴). پرسشنامه سبک‌های دفاعی (DSQ-40) در ایران توسط حیدری نسب مورد بررسی و هنجاریابی قرار گرفت. اعتبار پرسشنامه سبک‌های دفاعی نیز از طریق روش باز آزمایی و نیز محاسبه آلفای کرونباخ انجام شده است. ضریب اعتبار و آلفا در گروه‌های مورد مطالعه به تفکیک در دانش آموزان و دانشجویان و جنسیت گروه نمونه‌گیری و نیز سبک‌های دفاعی نشان می‌دهد که بالاترین آلفای کلی در مردان دانشجوی (۰/۸۱) و پایین‌ترین آلفای کل در دانش آموزان دختر (۰/۶۹) مشاهده می‌شود. در سبک‌های دفاعی، بالاترین آلفا مربوط به سبک رشد نیافته (۰/۷۲) و کمترین مربوط به سبک روان آزاده وار می‌گردد (۰/۵۰). براین اساس بالاترین آلفای کرونباخ محاسبه شده بین دونیمه‌ی آزمون مربوط به مردان دانشجوی و کمترین مربوط به سبک روان آزاده وار می‌شود و این موضوع حاکی از این است که همبستگی‌های مربوط به دو بار اجرای پرسشنامه در گروه‌های مورد مطالعه در مقیاس با بحرانی معنادار هستند و بر اساس این یافته‌های مشخص گردید که پرسشنامه سبک‌های دفاعی در گروه‌های مورد مطالعه از اعتبار مناسبی برخوردار است.

ج) پرسشنامه اضطراب مرگ: برای ارزیابی متغیر اضطراب مرگ از پرسشنامه تمپلر (۱۹۷۰) استفاده شد که بیشترین کاربرد در این زمینه را دارد. این مقیاس یک پرسشنامه خودگزارش دهی متشکل از ۱۵ سؤال صحیح و غلط است. دامنه نمره ها از صفر تا پانزده است و نمره بالا بیانگر اضطراب مرگ بالاست. در صورتی که پاسخ فرد نشان دهنده اضطراب باشد نمره یک و در صورتی که پاسخ فرد نشان دهنده نبود اضطراب باشد نمره صفر به او تعلق می گیرد. این پرسشنامه استاندارد بوده و بارها در پژوهش های سطح جهان استفاده شده و در ایران نیز ترجمه، تحلیل عاملی و اعتبار یابی شده است و همسانی درونی آن در مطالعه رجبی و همکاران (۱۳۸۰) ۰/۷۳ گزارش شده است. برای تعیین پایایی از روش سنجش پایایی درونی استفاده و ۰/۸۶ گزارش شده است. مسعود زاده و همکاران (۱۳۸۷) ضریب همبستگی سؤالات مقیاس اضطراب مرگ را ۰/۹۵ گزارش نمودند. تجزیه تحلیل داده ها در دو سطح توصیفی که شامل شاخص مرکزی (میانگین) و شاخص های پراکندگی (واریانس، انحراف معیار) و آمار استنباطی برای بررسی فرضیه های پژوهش از آزمون کولمونگروف برای بررسی نرمال بودن داده ها و آزمون ضریب همبستگی پیرسون و آزمون تحلیل رگرسیون چند متغیره استفاده شد.

یافته ها

به منظور توصیف داده های حاصله، از شاخص های گرایش مرکزی و پراکندگی مربوط به متغیرهای پژوهش، در قالب جداول ذیل، استفاده شده است.

جدول ۱. مقادیر مربوط به شاخص های توصیفی اضطراب مرگ، راهبردهای مقابله ای و سبک های دفاعی

دانشجویان

تعداد	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار
۳۰۰	۳	۲۸	۹/۲۳	۴/۲۲
۳۰۰	۲۳	۷۲	۴۲/۵۳	۱۳/۱۴
۳۰۰	۰	۳۳	۵/۹۴	۶/۴۱
۳۰۰	۲۸	۱۸۰	۸۲/۴۱	۳۱/۶۱
۳۰۰	۱۲	۶۸	۴۲/۳۱	۱۳/۰۷
۳۰۰	۱۱	۶۴	۴۰/۰۰	۱۰/۸۳

مقادیر جدول ۱ در مورد متغیرهای اضطراب مرگ، راهبردهای مقابله ای و سبک های دفاعی دانشجویان ارائه شده است. بررسی نتایج جدول نشان می دهد بررسی نتایج جدول نشان می دهد میانگین نمره اضطراب مرگ دانشجویان مورد ارزیابی در دوره پاندمی کرونا ۹/۲۳ با حداقل نمره ۳ و حداکثر نمره ۲۸ می باشد. میانگین نمره راهبردهای مسئله محور دانشجویان مورد ارزیابی ۴۲/۵۳ با حداقل نمره ۲۳ و حداکثر نمره ۷۲ و میانگین نمره راهبردهای هیجان محور دانشجویان مورد ارزیابی ۵/۹۴ با حداقل نمره ۰ و حداکثر نمره ۳۳ باشد. میانگین نمره مکانیزم های دفاعی رشد نیافته دانشجویان مورد ارزیابی ۸۲/۴۱ با حداقل نمره ۲۸ و حداکثر نمره ۱۸۰، میانگین مکانیزم های دفاعی رشد نیافته دانشجویان مورد ارزیابی ۴۲/۳۱ با حداقل نمره ۱۲ و حداکثر نمره ۶۸ و میانگین نمره مکانیزم های دفاعی رشد روان آورده دانشجویان مورد ارزیابی ۴۰ با حداقل نمره ۱۱ و حداکثر نمره ۶۴ می باشد.

جدول ۲. همبستگی بین اضطراب مرگ با راهبردهای مقابله ای دانشجویان

راهبردهای مقابله ای	تعداد	همبستگی	سطح معنی داری
مسئله محور	۳۰۰	۰/۲۰۱**	۰/۰۰۱
هیجان محور	۳۰۰	۰/۵۲۸**	۰/۰۰۱

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

نتایج جدول همبستگی ۲ نشان می‌دهد که بین سبک مقابله‌ای مسئله مدار با اضطراب مرگ دانشجویان همبستگی منفی و معنی‌داری با اطمینان ۹۹ درصد و بین سبک مقابله‌ای هیجان مدار با اضطراب مرگ دانشجویان همبستگی مثبت و معنی‌داری با اطمینان ۹۹ درصد وجود دارد.

جدول ۳. همبستگی بین اضطراب مرگ با ابعاد سبک‌های دفاعی دانشجویان

سبک‌های دفاعی	تعداد	همبستگی پیرسون	سطح معنی‌داری
مکانیزم های دفاعی رشد نیافته	۳۰۰	۰/۱۵۳**	۰/۰۰۸
مکانیزم های دفاعی رشد یافته	۳۰۰	-۰/۳۷۱**	۰/۰۰۱
مکانیزم های دفاعی روان آزوده	۳۰۰	۰/۰۷۵	۰/۱۹۶

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

نتایج جدول همبستگی ۳ نشان می‌دهد که بین اضطراب مرگ با مکانیزم های دفاعی رشد نیافته همبستگی مثبت و معنی‌داری با اطمینان ۹۹ درصد و بین مکانیزم های دفاعی رشد یافته با اضطراب مرگ همبستگی منفی و معنی‌داری با اطمینان ۹۹ درصد وجود دارد. اما بین مکانیزم های دفاعی روان آزوده با اضطراب مرگ در دانشجویان مورد ارزیابی همبستگی معنی‌داری وجود نداشت.

جدول ۴. واریانس تبیین شده رگرسیونی تأثیر راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی بر اضطراب مرگ

مدل	R	R ² (ضریب تبیین)	R ² تعدیل شده	خطای معیار برآورد
۱	۰/۶۳	۰/۳۹	۰/۳۸	۳/۳۰

متغیر وابسته (ملاک): اضطراب مرگ

متغیر مستقل (پیش‌بین): راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی

پیش از بررسی تأثیر متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته نرم‌افزار ابتدا در قالب یک ترکیب خطی از متغیرهای مستقل رابطه آن‌ها را با متغیر وابسته اضطراب مرگ به دست می‌آورد. که مقدار آن ۰/۶۳ می‌باشد که با توجه به چهار دسته کسل ۲۰۱۰ در دسته سوم یعنی روابط ضعیف قرار می‌گیرد (مرادی و میر الماسی، ۱۳۹۸).

جدول ۵. نتایج تحلیل رگرسیون چند متغیره به روش هم‌زمان برای تبیین اضطراب مرگ دانشجویان بر اساس

میزان راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی

متغیر ملاک	شاخص آماري	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری (P)
اضطراب مرگ	رگرسیون	۲۱۱۳/۲۱	۵	۴۲۲/۶۴	۳۸/۶۷	۰/۰۰۱
	باقیمانده	۳۲۱۳/۲۱	۲۹۴	۱۰/۹۲		
	مجموع	۵۳۲۶/۴۳	۲۹۹			

متغیر مستقل (پیش‌بین): راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی

تحلیل واریانس به معنای تحلیل تغییرات است و هر تغییری منشأ و منابع مخصوص به خود را در تحلیل واریانس دارد در آزمون مدل رگرسیونی این تغییرات ناشی از دو منبع رگرسیون‌ها و خطاهای باقی‌مانده است که در طی محاسباتی بر اساس این دو منبع از مجموع مجذورات هر کدام شاخصی پدید می‌آید که شاخص F یا شاخص فیشر خوانده می‌شود. بر اساس نظر برخی از محققین این شاخص تا حدی می‌تواند جایگزین شاخص‌های برازش در مدل‌سازی معادلات ساختاری گردد. (مرادی و میر الماسی،

(۱۳۹۸) با توجه به معناداری F یا شاخص فیشر در سطح اطمینان ۹۹ درصد می توان بیان کرد که متغیر وابسته باکیفیت مناسبی توسط متغیرهای مستقل خود در مدل رگرسیونی پیش بینی رفتار می شود. به عبارتی بر اساس این کیفیت سنجی می توان گفت مدل از وضعیت برازش مناسبی برخوردار است ($p < 0/01$).

جدول ۶. ضرایب رگرسیونی متغیرهای مورد ارزیابی تبیین اضطراب مرگ بر اساس راهبردهای مقابله ای و

سبک های دفاعی دانشجویان

مدل ۱	ضرایب غیراستاندارد	ضرایب استاندارد	t	سطح معنی داری
	B	Std. Error	Beta	
راهبرد های مسئله محور	۰/۰۶۹	۰/۰۱۵	-۰/۲۱۶	۰/۰۰۱
راهبرد های هیجان محور	۰/۳۰۷	۰/۰۳۱	۰/۴۶۷	۰/۰۰۱
مکانیزم های دفاعی رشد نیافته	۰/۰۰۶	۰/۰۰۷	۰/۰۴۴	۰/۳۷۲
مکانیزم های دفاعی رشد یافته	-۰/۰۸۲	۰/۰۱۵	-۰/۲۵۵	۰/۰۰۱
مکانیزم های دفاعی روان آزوده	۰/۰۲۹	۰/۰۱۹	۰/۰۷۴	۰/۱۲۶

متغیر وابسته: اضطراب مرگ

همان طور که در جدول ۶ مشاهده شد سبک های دفاعی و راهبردهای مقابله ای می تواند اضطراب مرگ دانشجویان را پیش بینی کند و با توجه به ضریب تبیین جدول R^2 می توان گفت که این متغیرها می توانند ۳۹ درصد از واریانس اضطراب مرگ دانشجویان را تبیین کنند. نتایج جدول ضرایب رگرسیونی نشان می دهد بین اضطراب مرگ با راهبردهای مسئله محور و مکانیزم های دفاعی رشد یافته با بتای منفی و ضرایب (۰/۲۱۶) و (۰/۲۵۵) و با متغیر راهبردهای هیجان محور با بتای مثبت و ضریب (۰/۴۶۷) رابطه وجود دارد ($p < 0/01$).

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر باهدف بررسی رابطه راهبردهای مقابله ای و سبک های دفاعی با بروز اضطراب مرگ در دوران همه گیری کرونا در دانشجویان انجام شد. نتایج تحقیق نشان داد بین اضطراب مرگ با راهبرد مقابله ای مسئله مدار همبستگی مثبت و با راهبرد مقابله ای هیجان مدار رابطه منفی وجود دارد. نتایج حاصل با نتایج تابع بردبار و کاوه (۱۳۹۹)، احمدی سرخکلائی و همکاران (۱۳۹۸)، تقوایی نیا (۱۳۹۷)، وصالی و همکاران (۱۳۹۹) گروسمن و همکاران (۲۰۲۰)، فرناندز (۲۰۲۰) و بسیاری از محققین دیگر همسو می باشد. تابع بردبار و کاوه (۱۳۹۹) در تحقیق خود در این خصوص بیان کرد میزان بالای اضطراب مرگ (در بعد جسمانی و روانی) با نمرات بالا در مکانیسم های دفاعی روان آزوده و رشد نیافته همبستگی مثبت دارد. همچنین مکانیسم های دفاعی به میزان ۵۸ درصد از اضطراب مرگ را پیش بینی نمودند. نتایج حاصل از این تحقیقات در کل نشان دهنده رابطه سبک های دفاعی و اضطراب مرگ در افراد می باشد هر چند این روابط تحقیقات در زمان های قبل از همه گیری بیماری کرونا مورد ارزیابی قرار گرفته بود با این وجود به نظر می رسد سبک های یا راهبردهای مقابله ای به طور معنی داری اضطراب مرگ را پیش بینی می کنند و مکانیزم های دفاعی رشد یافته با اضطراب مرگ رابطه معکوس وجود دارد و بین مکانیزم های دفاعی رشد نیافته رابطه مثبت و معناداری با اضطراب مرگ وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون چند متغیره به روش همزمان نشان داد که مکانیزم های دفاعی رشد یافته، نورتیک و رشد نیافته در مجموع 81.1 درصد از واریانس اضطراب مرگ را پیش بینی کردند. خرده مقیاس های مکانیزم های دفاعی رشد یافته، مکانیزم های دفاعی رشد نیافته و مکانیزم های دفاعی نوروتیک پیش بینی کننده های اضطراب مرگ در بین دانشجویان هستند. بنابراین، به نظر می رسد مکانیزم های دفاعی افراد سهم بسزایی را در پیش بینی اضطراب مرگ آنان ایفا می نماید. در تبیین نتایج این تحقیق می توان گفت این روابط نشان می دهد دانشجویان که از راهبردهای مقابله ای مسئله مدار استفاده می کنند دارای اضطراب کرونا کمتری نسبت به دانشجویانی می باشند که از راهبردهای هیجان مدار استفاده می کنند. هر چند تحقیق حاصل با نتایج بسیاری از تحقیقات صورت گرفته رد خصوص راهبردهای مقابله ای

و اضطراب مرگ مطابقت دارد با این وجود در بررسی تطابق و یا عدم تطابق این تحقیقات با تحقیقات همسو و غیرهمسو با توجه به جدید بودن موضوع اضطراب مرگ افراد در دوران کرونا تحقیقات کاملاً همسو با تحقیق بسیار محدودیت وجود داشت و پیرامون متغیرهای مورد مطالعه پژوهش کاملاً مرتبط بسیار محدود صورت گرفته است و مطالعات کمتر به پیامدها و نقش بحث اپیدمی بیماری کرونا بر اضطراب مرگ و عوامل تأثیرگذار بر کاهش و یا افزایش آن پرداخته شده است که این مسئله باعث شده که مقایسه نتایج تحقیق با سایر تحقیقات قبلی کمی مشکل شود. بنابراین سعی کردید با مطالعاتی که به نوعی با متغیرها در ارتباط هستند مقایسه شود. درواقع شیوع بیماری کرونا در سال ۲۰۲۰ و ترس از ابتلا به این ویروس باعث تعطیلی بسیاری از مراکز، نهادها، دانشگاه و مدارس و غیره شده است و راه کارهای سازمان بهداشت جهانی برای قطع زنجیره انتقال شامل رعایت فاصله با افراد، کار و یادگیری از راه دور، محدودیت در استفاده از خدمات غیرضروری، محدودیت سفر در بعد ملی و بین المللی، ماندن در خانه و غیره باعث مختل شدن شرایط زندگی عادی افراد گردید بطوریکه فرناندز (۲۰۲۰) در این خصوص بیان کرد خانواده یکی از نهادهایی است که از پاندمی این ویروس تأثیر بسیار زیادی پذیرفته است، به عنوان مثال مشکلات اقتصادی تحمیل شده بر خانواده ها، باعث نگرانی های جدی در خانواده ها شده است همچنین گروسمن و همکاران (۲۰۲۰) در این خصوص بیان کردند بسیاری از افراد پس از مواجهه با کرونا دچار واکنش های روحی و روانی شدیدی می شوند به طوری که یکی از این حس هایی که پس از مواجهه با کرونا دارند، حس مرگ قریب الوقوع و نزدیک بودن به مرگ است تا آنجا که امروزه اضطراب مرگ را به عنوان یکی از مؤلفه های مهم روان شناختی مطرح در بسیاری از بیماران بیان می کنند. لذا استفاده از راهبردهای مقابله ای در کاهش این اضطراب به عنوان یک عامل مؤثر در تحقیق حاضر مدنظر قرار گرفت. نیک هوا (۱۳۹۷) در این خصوص بیان کرد راهبردهای مقابله ای درواقع تلاش های شناختی و رفتاری است که افراد در موارد تنیدگی را برای کنار آمدن با مسائل و مشکلات خود به کار می برند و نقش اساسی و تعیین کننده در سلامت جسمانی و روانی آن ها ایفا می کند. در کل می توان گفت استفاده از راهبردهای مقابله ای مؤثر همچون راهبردهای مسئله مدار باعث می شوند که واکنش فرد به سطوح بالای تنیدگی کاهش یابد و آثار زیان بار آن تعدیل شود. تنیدگی و حتی شدت آن به خودی خود بد و سازش نایافته نیست، بلکه مهم چگونگی مقابله با این شرایط است. لذا، راهبردهای که فرد برای مقابله انتخاب می کند جزئی از نیمرخ آسیب پذیری محسوب می شوند. اتخاذ خط مشی و راهبردهای نامناسب همچون راهبردهای هیجان مدار در مواجهه با عوامل تنیدگی را می تواند موجب تشدید مشکلات شود درحالی که به کارگیری راهبرد صحیح مقابله می تواند نتایج مثبتی در پی داشته باشد. نیک خواه (۱۳۹۷) همچنین در این خصوص بیان کرد اتخاذ خط مشی و راهبردهای نامناسب در مواجهه با عوامل تنیدگی را می تواند موجب تشدید مشکلات شود درحالی که به کارگیری راهبرد صحیح مقابله می تواند نتایج مثبتی در پی داشته باشد.

همچنین نتایج تحقیق نشان داد بین مکانیسم های دفاعی رشد یافته با میزان اضطراب مرگ دانشجویان رابطه منفی و بین مکانیسم های دفاعی رشد نایافته با اضطراب مرگ رابطه مثبت وجود دارد. نتایج حاصل در با نتایج وصالی و همکاران (۱۳۹۹)، طالبی و همکاران (۱۳۹۴)، تقوی همکاران (۱۳۹۷) مطابقت دارد. وصالی و همکاران (۱۳۹۹) حاکی از این نکته است که بین سبک های دفاعی و اضطراب مرگ رابطه معنی داری وجود دارد؛ عبارت سبک دفاعی رشد نایافته با اضطراب مرگ رابطه مثبت و هم جهت دارد، بدین معنی که با به کارگیری سبک های دفاعی رشد نایافته میزان اضطراب مرگ افزایش و سبک های دفاعی رشد یافته اضطراب مرگ کاهش می یابد. شیانگ و همکاران (۲۰۲۰) در این خصوص بیان کردند بیماری های همه گیر مشابه، نگرانی های جدی مانند ترس از مرگ در میان بیماران ایجاد کرده است و احساس تنهایی و خشم می تواند در میان عموم مردم گسترش یابد. در تبیین نتایج فوق می توان بیان کرد که شیوع بیماری ویروس کرونا باعث شده مردم بسیاری از کشورها در خانه و یا در یک مرکز قرنطینه بمانند. عدم قطعیت پیشرفت اپیدمی و مدت زمان آن باعث فشار روانی بیشتر بر عموم می شود. دلیل احتمالی این مشکلات روانی ممکن است مربوط به نگرانی از ابتلا به بیماری و ترس از کنترل بیماری باشد. لذا بنا بر نظر هارت (۲۰۱۴) مکانیسم های دفاعی سازش یافته در افراد تکانه های انگیزشی و نیازها را تنظیم می کنند و هدف آن ها حفظ احساس امنیت روانی به وسیله ایجاد تحریف شناختی و محدود کردن تجارب هشیار هیجان های منفی است. همچنین در تبیین این یافته می توان گفت راهبردهای مقابله ای مسئله مدار شیوه هایی را توصیف می کنند که بر اساس آن فرد

اعمالی را که باید برای کاهش یا از بین بردن یک عامل استرس زا مثل جستجوی اطلاعات بیشتر درباره‌ی مسئله، تغییر ساختار مسئله از نظر روان‌شناختی و اولویت دادن به گام‌هایی برای کانون توجه قرار دادن مسئله استفاده می‌کند اما برعکس، راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار شیوه‌هایی را توصیف می‌کند که بر اساس آن، فرد بر خود متمرکز شده و در جهت مقابله با شرایط پر استرس گریه کردن، عصبانی و ناراحت شدن، پرداختن به رفتارهای عیب جویانه، اشتغال ذهنی و خیال پردازی استفاده می‌کند. لذا فشارهای ناشی از شیوع بیماری کرونا از یک سو سلامت جسمانی و روانی فرد را به طرق مختلف تحت تأثیر قرار می‌دهد و از سوی دیگر زمان کمتری را برای بهرم بردن و در کنار خانواده و اجتماع بودن بدون استرس داشته باشند لذا میزان اضطراب مرگ در صورت داشتن راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار و همچنین سبک‌های دفاعی رشد نیافته افزایش یابد درحالی که وجود راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار و مکانیسم دفاعی رشد یافته باعث کاهش اضطراب در افراد می‌گردد.

از محدودیت‌های پژوهش شامل این موارد بود: ابزار مورد استفاده در این تحقیق پرسشنامه بود و استفاده از یک ابزار به تنهایی همچون پرسشنامه ممکن است نتواند نتایج را به درستی منعکس کند. با توجه به اینکه موضوع پیش‌بینی، اضطراب مرگ بر اساس راهبردهای مقابله‌ای و سبک‌های دفاعی در بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی شهر کرج بود. این تحقیق از لحاظ موضوع، جامعه، مکان و زمان مورد ارزیابی محدود به بررسی دانشجویان از لحاظ متغیرهای مذکور و در شهر کرج و از لحاظ زمانی در سال ۱۴۰۱ بود. لذا در تعمیم نتایج به سایر گروه‌ها و سال‌ها بایستی با احتیاط صورت پذیرد. به دلیل شیوع بیماری کرونا محدودیت پژوهشگر در دسترسی به افراد جامعه مورد ارزیابی و کسب همکاری آن‌ها در انجام تحقیق با محدودیت روبرو بود. بنابراین پیشنهاد می‌گردد با توجه به تأثیر مثبت سبک‌های دفاعی رشد یافته در کاهش اضطراب مرگ در دوران کرونا و اثر منفی سبک رسد نیافته، اهمیت نقش سبک‌های مذکور بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد. با توجه به نتایج پژوهش حاضر پیشنهاد می‌شود، برای کاهش اضطراب مرگ دانشجویان، کارگاه‌ها و جلسه‌های راهنمایی و حتی مشاوره گروهی و فردی تشکیل شود و در آن آموزش‌های لازم در رابطه با بهبود سبک‌های دفاعی و استفاده از راهبردهای مقابله‌ای مناسب در جهت کاهش اضطراب مرگ در دوران کرونا ارائه شود. پیشنهاد می‌گردد با توجه به رابطه مثبت راهبردهای مقابله‌ای هیجان مدار و رابطه منفی راهبردهای مقابله‌ای مسئله مدار با اضطراب مرگ دانشجویان آموزش‌های لازم در رابطه با حذف و یا کاهش استفاده از سبک‌های مقابله‌ای هیجان مدار و استفاده از سبک‌های مقابله‌ای مسئله مدار در زمان ایجاد استرس و یا اضطراب ناشی از مخاطراتی همچون اپیدمی و ویروس کرونا به دانشجویان ارائه شود.

منابع

- احمدی سرخکلائی، انیسه؛ سنگانی، علیرضا؛ آقاجانی، سارا و عبداللهی، زهرا. (۱۳۹۸). پیش‌بینی وسواس مرتبط با مرگ بر اساس مکانیزم های دفاعی رشد یافته در زنان مبتلا به سرطان پستان. هشتمین همایش ملی راهکارهای ارتقای سلامت و چالش‌ها (با محوریت سرطان).
- احمدی، پریسا و صفایی راه، ایرج. (۱۴۰۲). پیش‌بینی اضطراب مرگ بر اساس احساس تنهایی و راهبردهای مقابله‌ای در سالمندان. سومین همایش ملی پژوهش‌های نوین در روانشناسی و علوم رفتاری، تهران.
- آزادی، م. م.، اکبری بلوطبندگان، آ.، واعظ فر، س. و رحیمی، م. (۱۳۹۳). نقش سبک‌های مقابله‌ای و خودکارآمدی در استرس شغلی پرستاران شاغل در بیمارستان، فصلنامه علمی - پژوهشی انجمن علمی پرستاری ایران ۲(۲)، ۲۲-۳۲.
- امامی راد، امیرمحمد و امیری، حسن. (۱۳۹۷). رابطه سلامت معنوی و معنایابی در زندگی با اضطراب مرگ در سالمندان. فصلنامه روانشناسی پیری، ۴ (۳)، ۲۵۱-۲۶۱.
- تابع بردبار، فریبا و کاوه، منیژه. (۱۳۹۸). بررسی رابطه بین رفتار خوردن آشفته با طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه و اضطراب در دختران نوجوان. روانشناسی افراد استثنایی، ۱ (۵)، ۳۰-۴۷.
- تقوایی نیا، ع. (۱۳۹۷). نقش تعدیل‌کننده سبک‌های مقابله‌ای در رابطه‌ی بین سبک‌های دل‌بستگی با وسواس مرگ سالمندان. روانشناسی تحولی (روانشناسان ایرانی)، ۱۴ (۵۶)، ۴۶۱-۴۷۳.
- جهانگیری، مهدی. (۱۳۹۶). پیش‌بینی اضطراب مرگ بر اساس جهت‌گیری مذهبی و احساس تنهایی در سالمندان شهر اراک. نشریه سالمند شناسی، دوره ۱، شماره ۴، ۵۸-۶۶.
- حقیقی، م.، یاوریان، ر.، معروفی، د. و سهرابی، ف. (۱۳۹۸). بررسی رابطه بین سلامت روان و مکانیسم‌های دفاعی در دانشجویان مقطع کارشناسی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ماهنامه دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه، ۱۷ (۲)، ۱۱۱-۱۱۹.
- زارعی، علی‌رضا و حقایق، سید عباس. (۱۳۹۵). پیش‌بینی بهزیستی روان‌شناختی بر اساس مکانیزم های دفاعی و راهبردهای انطباقی در بیماران مبتلا به سندرم نقص ایمنی اکتسابی. فصلنامه روانشناسی سلامت، ۱ (۲)، ۱۵-۲.
- زاهدبالان، عادل؛ برقی، شیدا. (۱۳۹۶). مقایسه اضطراب مرگ، احساس تنهایی و دل‌بستگی به خدا، در بین بیماران سرطانی، بیماران قلبی و افراد سالم. روان‌شناسی و دین، سال دهم. شماره دوم. پیاپی ۳۸.
- طالبی، غلامرضا و منیرپور، نادر. (۱۳۹۴). پیش‌بینی مکانیزم های دفاعی بر اساس روابط موضوعی در دانشجویان. کنفرانس بین‌المللی رویکردهای نوین در علوم انسانی، تهران.
- نیک‌خواه، مرتضی. (۱۳۹۷). روش‌های برخورد با استرس‌های زندگی. تهران: انتشارات جوانه.
- هاشمی رزینی، هادی؛ باحشمت‌جویباری، شهاب؛ رامشینی، مریم. (۱۳۹۶). بررسی ارتباط راهبردهای مقابله و منبع کنترل با اضطراب مرگ در سالمندان. مقاله پژوهشی، دوره ۱۲، شماره ۲، ۳۴-۴۴.
- وصالی، هاله؛ لاچینی، عزیز؛ افشانی، رضا و محدودی زمان، مرتضی. (۱۳۹۹). رابطه سبک‌های دفاعی و راهبردهای تنظیم شناختی هیجان با اضطراب مرگ در سالمندان. نشریه اندیشه و رفتار در روانشناسی بالینی، ۱۴ (۵۵)، ۲۶-۱۷.
- Arslan, G., Yıldırım, M., & Aytaç, M. (2022). Subjective vitality and loneliness explain how coronavirus anxiety increases rumination among college students. *Death studies*, 46(5), 1042-1051.
- Bao, Y., Sun, Y., Meng, S., Shi, J., & Lu, L. (2020). 2019-nCoV epidemic: address mental health care to empower society. *The lancet*, 395(10224), e37-e38.
- Carvalho, F. P. (2017). Pesticides, environment, and food safety. *Food and energy security*, 6(2), 48-60.

- Cheong, C. Y., Ha, N. H. L., Tan, L. L. C., & Low, J. A. (2020). Attitudes towards the dying and death anxiety in acute care nurses—can a workshop make any difference? A mixed-methods evaluation. *Palliative & supportive care*, 18(2), 164-169.
- Fernandes. N. (2020). Economic effects of coronavirus outbreak (COVID-19) on the world economy. Available at SSRN 3557504.
- Fitri, R. A., Asih, S. R., & Takwin, B. (2020). Social curiosity as a way to overcome death anxiety: perspective of terror management theory. *Heliyon*, 6(3).
- Grossman, C. H., Brooker, J., Michael, N., & Kissane, D. (2020). Death anxiety interventions in patients with advanced cancer: A systematic review. *Palliative medicine*, 32(1), 172-184.
- Lee, S. A., Jobe, M. C., Mathis, A. A., & Gibbons, J. A. (2020). Incremental validity of coronaphobia: Coronavirus anxiety explains depression, generalized anxiety, and death anxiety. *Journal of anxiety disorders*, 74, 102268.
- López-Pérez, M. E., Pino-Juste, M., & Campos, A. (2020). Viveza, control de imagen, y actitudes ante la muerte en adolescentes y adultos. *Revista de estudios e investigación en psicología y educación*, 7(2), 127-135.
- Okoli, U. I., Obi, O. C., Adewusi, A. O., & Abrahams, T. O. (2024). Machine learning in cybersecurity: A review of threat detection and defense mechanisms. *World Journal of Advanced Research and Reviews*, 21(1), 2286-2295.
- Özgüç, S., Kaplan Serin, E., & Tanriverdi, D. (2024). Death anxiety associated with coronavirus (COVID-19) disease: A systematic review and meta-analysis. *OMEGA-Journal of Death and Dying*, 88(3), 823-856.
- Shao, J., Yang, H., Zhang, Q., Du, W., & Lei, H. (2019). Commonalities and differences in psychological adjustment to chronic illnesses among older adults: a comparative study based on the stress and coping paradigm. *International journal of behavioral medicine*, 26, 143-153.
- Shigemura, J., Ursano, R. J., Morganstein, J. C., Kurosawa, M., & Benedek, D. M. (2020). Public responses to the novel 2019 coronavirus (2019-nCoV) in Japan: Mental health consequences and target populations. *Psychiatry and clinical neurosciences*, 74(4), 281.
- Tüzer, H., Kırca, K., & Özveren, H. (2020). Investigation of nursing students' attitudes towards death and their perceptions of spirituality and spiritual care. *Journal of religion and health*, 59, 2177-2190.
- Watter, S. B. (2017). Scrutinizing. *Grey Room*, (66), 32-69.
- Zangrillo, A., Beretta, L., Scandroglio, A. M., Monti, G., Fominskiy, E., Colombo, S., ... & COVID-BioB Study Group. (2020). Characteristics, treatment, outcomes and cause of death of invasively ventilated patients with COVID-19 ARDS in Milan, Italy. *Critical Care and Resuscitation*, 22(3), 200-211.

The Relationship between Coping Strategies and Defense Styles with Death Anxiety During the COVID-19 Pandemic in Students

Shahnaz Aryanmehr¹, Parisa Peyvandi², Malakeh Mashhadi Farahani³

Abstract

The aim of the present study was to determine the relationship between coping strategies and defense styles with death anxiety during the COVID-19 pandemic among students. The research method was correlational, and the statistical population included all students of Islamic Azad University in Karaj for the academic year ۲۰۲۱-۲۰۲۲. The sample was selected using a convenience sampling method, and the sample size was calculated to be ۲۹۰ individuals using the Fidel and Tabachnick formula. Considering the possibility of excluding some participants due to data preprocessing, ۳۲۰ questionnaires were distributed, and after preprocessing, ۲۰ samples were removed, resulting in a final sample of ۳۰۰ participants. The data collection tools included three questionnaires: the Lazarus and Folkman Coping Strategies Questionnaire (۱۹۸۵), the Andrews Defense Styles Questionnaire (۱۹۹۳), and the Templer Death Anxiety Scale (۱۹۷۰). The research hypotheses were examined using Pearson correlation tests and regression analysis. The results of the correlation analysis indicated a negative correlation between problem-focused coping styles and mature defense mechanisms with students' death anxiety, while a positive and significant correlation was found between emotion-focused coping styles and immature defense mechanisms with students' death anxiety ($p < .01$). The regression analysis results showed that ۳۹ of the variance in students' death anxiety was explained by coping strategies and defense styles. According to the results of the regression coefficient matrix, there was a negative relationship between death anxiety with problem-focused strategies and mature defense mechanisms, with beta coefficients of (-۰.۲۱۶) and (-۰.۲۵۵), and a positive relationship with emotion-focused strategies, with a beta coefficient of (۰.۴۶۷) ($p < .01$). These findings emphasize the importance of considering coping strategies and defense styles in reducing death anxiety during critical situations such as the COVID-19 pandemic and can contribute to the design of psychological interventions for students.

Keywords: Death Anxiety, Defense Styles, Coping Strategies

¹ Master's Degree in Personality Psychology, Department of Psychology, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran

² Assistant Professor, Department of Psychology, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran (Corresponding Author)

³ Assistant Professor, Department of General and Clinical Psychology, Alborz Science and Research Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran